

Cada camí te un perquè, una finalitat, un començament i un destí. Cada camí se'ns mostra com una estructura complexa de múltiples elements que interaccionen, donant com a resultat una via de comunicació adaptada a un paisatge.

El camí que porta als Amics del Dall nasqué de l'espontaneïtat, de la casualitat, d'aquest ordre natural de les coses que com per art de màgia fa que les persones amb inquietuds similars es trobin i facin via plegats. D'una manera anàrquica i decidida, un col·lectiu reduït de persones varem començar plegats a rescatar de l'oblit la sàvia arquitectura rural, aquest ingent quantitat d'elements etnogràfics que ens ajuden a explicar la història col·lectiva del poble on residim. L'edat no importava, tampoc la condició social, únicament l'estima vers el paisatge més proper, vers l'empremta que el nostre passat rural havia deixat en les accidentades muntanyes del terme de Collbató.

Varem començar arrenjerant antics camins, redescobrint fonts i barraques perdudes, tot aprenent de la lògica aplastant de la necessitat, de l'optimització dels recursos, de les tècniques constructives d'abans en les que cada element era eficaç, pensat i elaborat gràcies a la saviesa de l'experiència i l'observació de l'entorn. Hores de recerca bibliogràfica i tardes disteses amb la gent gran del municipi, que d'una manera planera i emocionant ens explicaven la seva història, la visió personal d'aquells temps no tan remots en que cada camí, cada barraca i cada font, tenien un perquè.

Passaren els anys, i seguirem amb aquest tarannà de recerca i divulgació boca a boca. A cop de dall obrirem camí i aquelles fonts perdudes tornaren a rajar en aquest poble de secà. Però arribà el trist mes d'agost del 2010, en que la mort del nostre gran amic i alhora referent, Josep Matalonga "Ponis", ens trasbalsar per complet. Seguir amb aquella dinàmica de recuperació patrimonial resultava dur, no tenia sentit sense ell. Amb el temps, però, varem entendre que seguir fent camí era el millor homenatge que podríem retre-l'hi. A finals del 2011 la historiadora local Assumpta Muset i Pons, presentà la candidatura dels Amics del Dall per optar als premis de reconeixement cultural que atorga el Centre d'Estudis del Baix Llobregat. En un acte celebrat al Progrés de Martorell, els Amics del Dall foren guardonats amb el premi Josep Maria Jujol i Gibert de preservació del patrimoni 2011.

Fig.1. En "Ponis" obrint camí a cop de Dall

Casualitat, sincronies, o simplement el destí, quan més baixos de moral estàvem rebem aquest reconeixement oficial, en que es nombra al mestre Jujol, quantes hores passava el nostre amic Ponis parlant-nos d'aquest genial arquitecte modernista!

Aquest reconeixement, ens serveix com a punt d'inflexió, com analgèsic, com una injecció de moral, que ens anima a seguir treballant en la preservació i difusió d'aquest extens patrimoni rural que tenim amagat rere les bardisses.

A la memòria d'en Josep Matalonga i Espinach "Ponis":

"Perquè cada camí té una història que necessita ser explicada i mereix ser escoltada.

Per més informació: amicsdeldall.wordpress.com

Contacte: amicsdeldall@hotmail.es